

РЕШЕНИЕ

№ 642

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **758** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.73 ал.4 от Закона за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на ДП „НАЦИОНАЛНА КОМПАНИЯ ЖЕЛЕЗОПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], 1233, [улица], с ел.адрес: [електронна поща](#) ; срещу Решение за верификация на постъпило междинно плащане рег. № ИП-1/08.01.2025г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Транспортна свързаност“ 2021-2027г./РУО ПТС/ и директор на дирекция „КПП“ в Министерство на транспорта и съобщенията в частта с която са определени неверифицирани разходи и не е одобрена БФП по искане за междинно плащане № 4 в общ размер 160 402,91лв.,образувани като сбор от сумата от 11 584,24лв/разходи по договор от 03.10.2019г.и ф-ра от 16.09.2024г.-дейности по заменителни таблица 1 и 2/, сумата от 45 472,32лв/разходи за възнаграждения и осигуровки да м.януари 2024г/, сумата от 1094,46лв/разходи за осигуровки,възнаграждения,докладвани да м.февруари,2024г./ и сумата от 251,89лв/разходи за възнаграждения и осигуровки,докладвани за м.Март,2024г.

Твърди се,че решението е неправилно, издадено в нарушение на производствените правила и материалния закон.И по-конкретно – липсват доказателства,че актът е постановен от компетентен орган.

Мотивите на оспорваният акт в частта с която са определени неверифицирани разходи не отговарят на предпоставките по чл.57 ал.1 т.1-8 ЗУСЕФСУ.Наред с това- определянето им е неправилно и по основание и размер.

-Във връзка с определяне неверифицирани разходи в размер на 113 854,24 по ф-ра от 16.06.24г. УО ПТС не е изяснил в какво се изразява некоректността на еденични цени. Не е поискал допълнителни доказателства и разяснения по реда на чл.63 ал.1 ЗУСЕФСУ. В тази връзка излага съображения относно изчисление на позициите оп заменителните таблици и сочи,че възможността за замяна на един с други вид работа е изрично уредена в чл.7 от договор № 6565/30.10.19г.,като заменителни таблици са изготвени изцяло в съответствие с посочената разпоредба.

Оспорва и квалификацията на разходите за възнаграждения и осигуровки за м. януари 2024г. като недопустими на основание чл. 57 ал.1 т.1 и т.7 ЗУСЕФСУ вр. чл.7 ал.1 т.1 ПМС № 86/01.06.2023г. и Насоките по приоритет 1 по ПТС. В тази връзка РУО не е отчетел,че служителите С., Д., Н., С., В., П., П. и К. имат длъжностни характеристики изготвени във връзка с допълнителните споразумения от 01.01.2024г. от която дата и полагат труд по програмата. От своя страна служителите Б.,М.,М., Бостова, Б.,Р.-Г.,Д.,Д., А., Е., В., Н., П., К.,Д.,Ж., Г., П. и А. са с длъжностни х-ки подписани на основание решение по т.3 от протокол от 253 заседание на Съвета за управление на проекти и доклад,одобрен от генералния директор на 16.11.2023г.,с които актове се променя структурата на ЗПИУП „П.-Б. Фаза 2“ и се одобрява предложение за назначаване във връзка с Програма ТС. Тези длъжностни х-ки са в сила от 01.01.2024г. Посочените възнаграждения и осигуровките са изплатени за дейности,съответстващи с предвидените в одобрения проект и са извършени от допустим бенефициент,респ. същите са в съответствие с чл. 57 ал.1 т.1 и т.7 ЗУСЕФСУ.

Оспорва и отказа за верификация на сумата от 1094,46лв. - разходи за възнаграждения и осигуровки за м. февруари 2024г. РУО не е поискал реда на чл.63 ЗУСЕФСУ допълнителни доказателства и разяснения и като следствие е формирал неправилно заключение. Налице е изготвен доклад на ръководителя на ЗПУИП П.-Б. Фаза 2 и предложение за актуализация на месечни възнаграждения,разгледан на 275 редовно заседание на СУП на 20.0.2.2024г. с решение по т.4,като актуализацията е одобрена считано от 01.01.2024г. Генералния директор на НКЖИ одобрява на 06.03.2024г. доклад от председателя на СУП,директора на дирекция СРИП и и.д.зам.генерален директор/Експлоатация. Генералния директор одобрява на 06.03.24г. допълнение № 3 към поименния списък за разпределение месечни заплати в сила от 01.01.2024г. Допълнителните споразумения са изготвени на 12.03.24г.,но са в сила с обратна дата. Чрез последващо изплащане на възнагражденията на служителите са начислени дължимите им средства през м.февруари.В този смисъл неправило са приети за недопустими,респ. определени като неверифицирани посочените разходи във връзка с увеличение на заплатите за м.01 и 02 от 2024г.

По аналогични с предходно изложените съобръжения за м.01 и м.02.2024г. оспорва и извода във връзка с възнагражденията за м.03.2024г.-налице е одобрен поименен списък,внесен доклад,одобрението му,подписани допълнителни споразумения и изплащане средствата със задна дата.

Ответната страна - Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Транспортна свързаност“ 2021-2027г./РУО ПТС/ и директор на дирекция „КПП“ в Министерство на транспорта и съобщенията изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи аналогични с изложените в оспорваният акт, които ще бъдат възпроизведени в относимата им част по-долу.

Процесната жалбата е редовна/с отстранена нередовност с молба от 03.02.2025г./, в съответствие с изискванията за съдържание и приложения съгласно чл.150 и чл.151 от АПК и допустима,като подадена от активно легитимирано лице,в срок,срещу подлежащ на оспорване акт

и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл. 159 АПК.

По съществуто на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

НКЖИ е бенефициент по проект № BG16FFPR001-1.001-0001 „Рехабилитация на железопътна линия П. – Б., Фаза 2 – Етап II”.

В изпълнение е открита и проведена процедура по възлагане на ОП с предмет „Проектиране и изграждане на системи за сигнализация и телекомуникация по железопътна линия П.-Б.“ по проект Рехабилитация на железопътна линия П. – Б., Фаза 2 – Етап II”, като е подписан и договор за изпълнение № 6567 от 03.10.2019г. с консорциум „ПЛОБУР“, БУЛСТАТ[ЕИК]

Чрез системата ИСУН е депозирано искане за междинно плащане № 4 с което са докладвани общо допустими разходи в размер на 14 499 398,40лв. БФП, във връзка с което е постановен и процесно оспорваният акт с който разходи в размер на 13 453 346,97лв. са определени за верифицирани, а сумата от 1 046 051,43лв. БФП – за неверифицирани, респ. постановен е отказ да бъде одобрена БФП в този размер.

От неверифицираните разходи, жалбоподателят оспорва волеизявлението във връзка със сумата от 160 402,91лв., образувани като сбор от сумата от 113 584,24лв/разходи по договор от 03.10.2019г. и ф-ра от 16.09.2024г.-дейности по заменителни таблица 1 и 2/, сумата от 45 472,32лв/разходи за възнаграждения и осигуровки да м.януари 2024г./, сумата от 1094,46лв/разходи за осигуровки, възнаграждения, докладвани да м.февруари, 2024г./ и сумата от 251,89лв/разходи за възнаграждения и осигуровки, докладвани за м.Март, 2024г., респ. отказа за верификацията им.

Така, във връзка с разхода от 113 584,24лв. представляващ разход по дейности от Заменителна таблица № 1 и № 3, с оспореният акт е посочено, че същият не отговаря на условието за допустимост по чл.57 ал.1 т.7 ЗУСЕФСУ поради използвани некоректни еденични цени и несъответствие между приложените документи за доказване еденични цени или часови ставки и използваните от Изпълнителя такива за определяне съответната анализна цена.

Във връзка с разхода от 45 472, 32лв. е посочено, че на основание чл. 57 ал.1 т.1 и т.7 ЗУСЕФСУ вр. чл.7 ал.1 т.1 ПМС № 86/01.06.2023г. и т.15.6 от Насоките по приоритет 1 по ПТС е прието, че всички изброени членове на ЗПУИП са подписали длъжностните си х-ки за работа по ПТС в края на м.януари, като дните от датата на подписване са допустими за верификация.

По аналогичен начин и във връзка със сумата от 1094,46лв. – разходи за осигуровки и възнаграждения за м.февруари е посочено, че тези разходи са доплащания във връзка с увеличение на основаната заплата за февруари и януари 2024г. и не се верифицират поради липсва на одитна следа от която да е видно основание за увеличението, което да е в сила за м.януари и февруари. Подписани са допълнителни споразумения но в края на м.март 2024, респ. следва от тази дата да се отрази промяна във възнагражденията.

С напълно идентични съображения е формиран решаващият извод и във връзка със сумата от 251,89лв. разходи за осигуровки и възнаграждения за м.март, 2024г.

На тази база съдът приема:

По силата на чл.64 ал.3 ЗУСЕФСУ отказ за верификация на разходите, включени в искане за плащане, за които не е потвърдена допустимост се издава от ръководителя на управляващия орган. По аналогичен начин и РУО е органът, компетентен да се произнесе по допустимостта на разходи във връзка с междинни и окончателни искания за плащания/арг.чл.62 ал.1 от ЗУСЕФСУ/.

След допълнително дадени съдебни указания, по делото е приложена Заповед № РД-08-396/30.08.2024г. на министъра на транспорта, информационните технологии и

съобщенията, постановена на основание чл.9 ал.5 ЗУСЕФСУ, поради което и следва да се приеме, че ответника разполага с необходимата компетентност да се произнесе по искане за междинно плащане № 4.

При постановяване акта не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, като позоваване от жалбоподателя на нормата на чл.63 от ЗУСЕФСУ не може да бъде възприето за основателно, доколкото тази норма не създава императивно задължение, а правна възможност на РУО да изиска допълнително представяне на документи и разяснения. На плоскостта на договорните отношения по разходване на средства от бюджета по оперативната програма следва да се приеме, че доказване обосноваването на разхода е задължение на бенефициента, което не може да бъде заместено от схващане за преобладаващо активна роля на РУО изразяваща се в изискване на документи и разяснения, така, както това е приложимо по отношение на производствата по постановяване на класически административни актове по АПК. Успоредно с това не става ясно какви документи и обяснения е следвало да бъдат изискани, защо е необходимо изискването им, респ. защо не са били представени от жалбоподателя със самото искането за плащане, алтернативно - сега с настоящата жалба, така, че да се приеме, че лицето е било с ограничена възможност да докаже и обоснове претенцията си.

Като продължение и във връзка с преценката за наличие на обосноваване и мотивираност на акта и съответствието с материалния закон, съдът приема:

Акът е постановен в рамките на производството по чл.60 и сл. от ЗУСЕФСУ.

По силата на приложимата към процедурата нормативна уредба - след предявено искане за плащане, бенефициентът следва да докаже извършените разходи, а РУО преценява съответствието им с изискванията на закона и приложимите правила към съответната процедура. Нормата на чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕФСУ регламентира правомощието за извършване на проверки на документите, представени към искането за плащане и проверки на място, когато това е приложимо, а по силата на чл.63 от закона е предвидена възможност за искане на допълнителни документи и разяснения.

Съгласно чл.56 ал.1 от ЗУСЕФСУ - финансова подкрепа се предоставя и тя може да се използва за финансиране на разходи, които са допустими съгласно приложимото за програмния период право на Европейския съюз, разпоредбите на този раздел, актовете по неговото прилагане и други относими норми на българското законодателство.

От своя страна нормата на чл.57 ал.1 т.1 от с.з. предвижда, че разходите са допустими, ако са за дейности, съответстващи на предвидените в одобрения проект и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; Новелата на т.7 посочва, че разходите са допустими, ако за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на Приложение XIII от Регламент (ЕС) 2021/1060 и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 82 от Регламент (ЕС) 2021/1060.

Противно на твърденията на жалбоподателя, разпоредбата на чл.57 ал.1 ЗУСЕФСУ е приложима само когато всички условия в подт.1-8 са налице, като липсата на дори едно от тях прави разходите недопустими.

В настоящият казус РУО е посочил липсата на две от задължителни осем положителни предпоставки за одобряване на разхода.

Във връзка с разхода от 113 584,24лв. представляващ разход по дейности от Заменителна таблица № 1 и № 3:

С оспореният акт не е отречена възможността определени дейности да бъдат заменени с други, нито е обективизиран извод за несъответствие на първоначално одобрените и заменящите ги впоследствие дейности с предмета на договора, с условията за финансиране или изобщо с

условията по програмата и или действащото законодателство. В този смисъл и видно от акта, не това е условието за законосъобразност на което не отговаря посоченият разход. Посочено е, че същият не отговаря на условието за допустимост по чл.57 ал.1 т.7 ЗУСЕФСУ поради използвани некоректни еденични цени и несъответствие между приложените документи за доказване еденични цени или часови ставки и използваните от Изпълнителя такива за определяне съответната анализна цена.

Нито в оспореното решение, нито в друг документ по преписката обаче е налице ясен и конкретизиран анализ в какво се изразява некоректността на използваните еденични цени, както и в какво се изразява несъответствието между приложените документи за доказване еденични цени или часови ставки и използваните от Изпълнителя такива за определяне съответната анализна цена. В този смисъл процесният акт е постановен при липса на мотиви. Липсват фактически установявания подкрепящи посоченият извод. Освен това – основанието по т.7 изисква да е налице одитна следа и представлява коренно различно основание, поради което и следва да се приеме, че същото е приложено неправилно. В допълнение и по правилата на формалната логика – РУО е формирал извод за некоректност на еденичните следи и несъответствие между приложените документи за доказване еденични цени или часови ставки и използваните от Изпълнителя такива за определяне съответната анализна цена. Подобен извод предполага и може да бъде изведен само въз основа на одитен материал, т.е. данни как е определена цената и откъде идва разминаването между документите с които се доказва тя и използваните от изпълнителя аналози. При всички положения обаче липсата на изявление в какво се изразява твърдяното разминаване обосновава незаконосъобразност на акта в тази му част.

В изразеното си становище по делото, ответника излага обосновка относно наличието на ценово разминаване и несъответствие, в т.ч. чрез посочване на позиции и стойности. Това изложение обаче не може да замести изискването за мотивираност на административния акт при постановяването му. Съгласно тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС на РБ, е допустимо мотивите към акта да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото му издаване, но такива в случая липсват.

Простото и бланкетно посочване в решението на ответника „използване некоректни еденични цени и несъответствие между приложените документи за досказване на еденични цени или часови ставки и използваните от изпълнителя такива за определяне на съответната анализна цена“ не може да се възприеме като обосновка на акта.

В рамките на производството е допусната съдебно-икономическа експертиза в рамките на която на вещото лице са поставени вече конкретни въпроси, свързани с ценообразуването по позиции оп ЗТ. Заключение на вещото лице посочва наличие на коректно определени стойности по заменителна таблица № 1 и неточности във връзка с приложение № 11 към ЗТ № 3, коректност на изчисленията във връзка с приложение № 13 към ЗТ № 1 и неточност при изчисленията в Приложение № 11 към ЗТ № 3.

Успоредно с това по делото е допусната и съдебно-техническа експертиза, видно от която:

По заменителна таблица № 1 одобрената между възложителя, изпълнителя и консултанта еденична цена по ред 2 от Приложение № 8 „Еденични цени на механизация“ не е използвана със същата стойност към обосновката на ЗТ № 1 във връзка с формиране на анализна цена по Анализ №4, аналогично е заключението и при представеният анализ № 8 от Приложение № 6 към

обосновката за ЗТ № 1 „Комбиниран багер“. Също така и видно от заключението, от приложените преизчислителни цени – Анализ № 4 и Анализ № 8, участващи в КСС а позиции/допълнителни заместващи видове СМР ЗТ от 1.1. до 1.4. от ЗТ № 1 се получават разлики в общата стойност на приложените видове шахти, т.е. количествата по технически проект надвишават заместващата дейност по одобрения работен проект и общата стойност по ЗТ № 1 на отпадащи и заместващи дейности не е нула.

По заменителна таблица № 3 одобрената еднична цена по ред 2 – 320лв. за „Комбиниран багер“ и приложение № 7 не е използвана със същата стойност към обосновката за ЗТ № 3 при формиране анализната цена по анализ № 4, там е вписана цена от 500лв за една машиносмяна, която съответства на „Колесен багер“. Същото е заключението и във връзка с анализ № 8 от приложение № 5 към обосновката по ЗТ № 3. Същевременно и от приложените нови анализни цени с предложена стойност от 320лв за „Комбиниран багер“ / анализи № 4 и № 8 участващи в КСС за допълнителни заместващи видове СМР – ЗТ от 3.1. до 3.3. от ЗТ № 3 се получават разлики в общата стойност на приложените видове шахти. Количествата по технически проект и тук надвишават заместващата дейност по одобрения работен проект и общата стойност по ЗТ № 3 на отпадащи и заместващи дейности не е нула.

В заключение, вещото лице е посочило, че дори с приложена коректно стойност на една машиносмяна от 320лв. по поз.2 „Комбиниран багер“ и в анализните цени, КСС на видовете шахти и заместващите дейности по одобрен работен проект, стойностите по ЗТ № 1 и ЗТ № 3 няма да бъдат със стойности нула поради разликата в броя на отделните видове шахти.

Тези заключения дават яснота и конкретика, каквато административния орган не дал. Същите биха могли да се използват в подкрепа на едни изложени изводи от страна на органа. Такива изводи обаче липсват. В решението дори не е посочена конкретна таблица по отношение на която се пертендира некоректност или неточност. Решението в тази част следва да се отмени, а преписката да се върне на органа за ново произнасяне по искането за плащане.

Във връзка с непризнатите разходи за заплати и осигуровки за м. януари, февруари и март, 2024г.:

Между страните не е налице спор по фактите, а именно, че предложенията за промяна на възнагражденията, респ. осигуровки за работа по проекта, както и одобрената промяна в размерът им и като следствие изготвянето и подписването на нови длъжностни характеристики е станало няколко месеца след датата от която същите за разплатени. Именно този тип заплащане и РУО не приема, като съответстващи на чл.57 ал.1 т.1 и т.7 ЗУСЕФСУ и чл.7 ал.1 от ПМС № 86 от 01.06.2023г. В случая спорът е поставен принципно, а именно допустимо ли е по силата на посочената уредба такова заплащане със задна дата.

Всъщност, излагайки мотивите си във връзка със съответните разходи, РУО е посочил ясно, че са налични допълнителни споразумения и длъжностни характеристики с по-късна дата, поради което и основанието чл.57 ал.1 т.1 и т.7 от ЗУСЕФСУ е приложено неправилно. Очевидно е налице одитна следа позволяваща да се прецени направен ли е съответният разход и на какво основание/а именно – подписани допълнителни споразумения и длъжностни характеристики/. В този смисъл и основанието по т.7 е приложено неправилно. В обобщение – одитна следа има, но обективизиращите я документи са изтгвени впоследствие и насочени към пораждаване последици със задна дата.

Въпреки това, следва да се осъществи допълнителна диференциация, а именно:

За м.януари е прието,че всички посочени членове на ЗПУИП са подписали длъжностни х-ки в края на м.януари,респ. е налице основанието по чл.57 ал.1 т.1 и т.7 ЗУДЕФСУ и чл.7 ал.1 т.1 от Постановление № 86 на МС от 1.06.2023 г.

По силата на чл.7 ал.1 т.1 от Постановление № 86 на МС от 1.06.2023 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, финансирани от Европейските фондове при споделено управление, за програмен период 2021 – 2027 г. Когато безвъзмездна финансова помощ се предоставя под формата по чл. 55, ал. 1, т. 1 от ЗУСЕФСУ, дейностите по изпълнение и/или управление на проекти се възлагат с длъжностната характеристика на служителя, нает от бенефициента по трудово или служебно правоотношение, когато дейностите се изпълняват в рамките на установеното работно време;

Т.е. за да бъде налице надлежно възложена дейност по изпълнение или управление на проекта, то следва същата да бъде възложена с длъжностна характеристика на наетият служител,когато дейностите се изпълняват в установеното работно време. Настоящият казус не разкрива никакви специфики на извънработно изпълнение на дейности по проекта,поради което и посоченото изискване е относимо към преценката за законосъобразно възлагане.

Противно на твърденията на жалбоподателя, настоящият казус не третира възможността трудовото възнаграждение да бъде увеличено със задна дата,така,както това е допустимо по КТ,ЗДСл. и прочее секторни закони,тъй като трудовият договор е непроменен,дейността е същата,променят се само условията на нейното заплащане. Действащото трудово законодателство позволява подобен подход и в този смисъл увеличението на работната заплата като елемент от трудовото правоотношение в рамките на работното време представлява валидна уговорка и поражда действие между страните.Същевременно обаче и през призмата на разходване средствата финансиране от ЕС подобен подход следва да се приеме за недопустим.

Допълнително пояснение и подкрепа на този извод идва и от нормата на т.2 на чл.7 ал.1 ПМС № 86 от 01.06.2023г, по силата на която дейност по управление и /или изпълнение може да се възложи със заповед на органа по назначаване, съответно на работодателя, с която на служителя по служебно правоотношение, съответно по трудово правоотношение, в държавната администрация, с негово съгласие и срещу възнаграждение се възлагат допълнителни задължения във връзка с управлението и/или изпълнението на проект, когато дейностите се изпълняват извън установеното работно време и длъжностна характеристика на служителя;

Т.е. за да бъде валидно възложена дейност по изпълнение на проект без да е налице изменение на длъжностната характеристика,следва да е налице заповед на органа по назначаване, съответно на работодателя. Жалбоподателят не твърди да е налице подобно обстоятелство.

Така, нормативно не е налице пречка до изготвянето на нови длъжностни характеристики/предшествани от дълга административна процедура по внасяне доклад,изготвяне справки,приемане решение за увеличение възнагражденията и прочее/ лицата с трудово или служебно правоотношение да осъществяват дейност по проекта,но за целта е необходима нарочна заповед на работодателя,респ. органа по назначаване.В контекста на условията за допустимост на възнагражденията за работа по управление и/или изпълнение на проекти финансирани със средства от ЕСИФ тази заповед има ролята на сурогат на длъжностна характеристика.

От своя страна обаче – липсата на длъжностна характеристика не може да замести и санира с обратна сила липсваща заповед на органа по назначаване,респ. работодателя за възлагане на дейности.

Това позволява да се приеме,че оспорваният акт в частта с която е установена недопустимост на разходите за възнаграждения и осигуровки за м.януари 2023 е законосъобразен.

За м.февруари и м.март е посочено,че са налични допълнителни споразумения подписани в края на м.март,липсва одитна следа за увеличението, която да е в сила за м.януари и февруари. Приложено е само основанието на чл.57 ал.1 т.7 ЗУСЕФСУ.

При същата валидност на констатациите изложени за м.януари,настоящият състав приема,че одитна следа е налице. РУО е видял и възприел наличието на допълнителни споразумения. Всъщност и при веднъж изменена длъжностна характеристика през м.януари, и при липса на допълнително възлагане на дейност впоследствие, единствената промяна за м.февруари и м.март засяга размера на възнаграждението,който е актуализиран със задна дата по силата на посочените допълнителни споразумения. Ето защо следва да се приеме,че основанието по чл.57 ал.1 т.7 ЗУСЕФСУ е неправилно приложено. Въпросът дали разхода е осъществен недопустимо – за дейност възложена в нарушение на т. 1 от чл.7 от посоченото ПМС е отделен въпрос,непосочен от РУО към съответното волеизявление.

Всъщност и във връзка с дотук изложеното следва ясно да се посочи:

Нормата на чл.57 ал.1 т.7 ЗУСЕФСУ изисква за направените разходи да е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на Приложение XIII от Регламент (ЕС) 2021/1060. Приложение XIII от Регламент (ЕС) 2021/1060 е утвърдено за целите на чл.69 пар.6 от Регламанте по силата на който държавите членки разполагат със системи и процедури, с които гарантират, че всички нужни за одитната следа документи, посочени в приложение XIII, се съхраняват в съответствие с изискванията в член 82.

Т.е. посредством нормата на чл.57 ал.1 т.7 ЗУСЕФСУ държавата упражнява същият контрол спрямо бенефициерите,какврто ЕК по отношение на държавите във връзка с изискването за минимално необходима информация във връзка със извършените разходи. В раздел I. от ПРИЛОЖЕНИЕ XIII, Задължителни елементи на одитната следа за безвъзмездните средства под формите, посочени в член 53, параграф 1, букви а)–д), са посочени задължителните елементи,които включва одитната следа,респ. при липсата на който следва да се приеме, че такава липсва. Така, във връзка с м. февруари и март не е посочено в какво се изразява липсата на одитна следа – койт нормативно изискуем документ не е налице,респ. липсата му позволява приложение на основание по чл.57 ал.1 т.7 ЗУСУФСУ. От друга страна – очевидно РУО е приел,че одитна следа е налице,но обективиращите я документи не могат да предизвикат желаните правни последици от бенефициента. Т.е.,че заплащането със задна дата е недопустимо.

В този смисъл решението в тази му част е незаконосъобразно и следва да се отмени.

С оглед всичко гореизложено, процесната жалба следва да се отхвърли в частта с която разход в размер на 45 472,32лв. за възнаграждения и осигуровка за м.януари 2024,включен в искане за междинно плащане № 4 от е определен като неверифициран и неodobрен.

Оспореният акт следва да се отмени в частта с която са неверифицирани и неodobрени разходи в размер,както следва: разход в размер на 113 584,24лв. – разходи по договор № 6567/03.10.2019г. и фактура от 16.09.2024 представляващ разход по дейности по заменителна таблица № 1 и №3;разход в размер на 1094,46лв.,представляващ разход за възнаграждения и осигуровки за м.февруари 2024г. и разход в размер на 251,89лв. представляващ разход за възнаграждения и осигуровки за м.март 2024г. и преписката да се върне на РУО на ПТС И ПРЕПИСКАТА ДА СЕ ВЪРНЕ на РУО на ПТС за ново произнасяне по искане за междинно плащане № 4 от рег. № ИП-1/08.01.2025г.

При този изход от спора и двете страни имат право на съдебно-деловодни разноски съобразно нормата на чл.143 ал.1 и ал.3 от АПК.

При переценка дължимостта им съдът установи,че процентоното съотношение между отменаната част на акта и отхвърленото оспорване се равнява на 28,35%,каквата пропорция

следва да бъде приложена и съобразно претенцията за разноси на страните, в т.ч. и във връзка с претендираната от жалбоподателя държавна такса. Макар и в лева, съобразно предявеното от страните, съдът ще присъди същите в лева, респ. - следващата им се еурова равностойност, предвид действащата понастоящем възможност за заплащане както в еуро, така и в лева/период на двойно обръщение по смисъла на чл.24 от Закона за въвеждане на еурото в Република България

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл.второ и четвърто от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“, ЕИК[ЕИК], срещу Решение за верификация на постъпило междинно плащане рег. № ИП-1/08.01.2025г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Транспортна свързаност“ 2021-2027г., **В ЧАСТТА С КОЯТО** разход в размер на 45 472,32лв. за възнаграждения и осигуровки за м.януари 2024г., включен в искане за междинно плащане № 4 е недобрен и неverifiedициран.

ОТМЕНЯ Решение за верификация на постъпило междинно плащане рег. № ИП-1/08.01.2025г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Транспортна свързаност“ 2021-2027г. **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.**

ИЗПРАЩА преписката на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Транспортна свързаност“ 2021-2027г. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона и определя 80-дневен срок за произнасяне.

ОСЪЖДА Министерство на транспорта да заплати на ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“, ЕИК[ЕИК] съдебно-деловодни разноси в размер на 1439/хиляда четиристотин тридесет и девет/лева, съответно - следващата се по закон равностойност в еуро.

ОСЪЖДА ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерство на транспорта съдебно-деловодни разноси в размер на 241/двеста четиридесет и един/ лева, съответно - следващата се по закон равностойност в еуро. Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му.

Съдия: